

dighed ved sammes § 14 er begrænset til det samme Tidsrum, i hvilket Loven af 1ste April 1894 er gældende.

De indvundne Erfaringer have ikke givet Ministeriet Anledning til at foreslå nogen reel Forandring med Hensyn til Indholdet af Bestemmelserne i sidstnævnte Lov, der i det hele have vist sig tilfredsstillende, idet der iffun i § 6, 1ste og 2det Stykke efter Ordet „Fængsel“ for Tydeligheds Skyld er tilføjet en Henvisning til Straffelovens § 25.

Derimod er der, som det vil ses, til Lovforslagets § 5 føjet et nyt Stykke, der gaar ud paa, at Justitsministeriet ved Anordning kan forbyde Tilfætning til Næringsmidler, der ere bestemte til Salgholdelse, af saadanne Stoffer, der, selv om de i det enkelte Tilfælde ikke kunne medføre skadelige Virkninger, dog gennem forsæt Nydelse af vedkommende Fødemiddel kunne medføre saadanne.

Med Hensyn til denne Bestemmelse bemærkes følgende:

Af Bestyreren af det af Staten til Levnedsmidlers Undersøgelse benyttede analytiske Laboratorium er Justitsministeriets Opmærksomhed bleven henledet paa, at der her i Landet i særdeles stort Omfang benyttes Tilfættninger til Levnedsmidler — bl. a. Mælk — med det Formaal bedre at konservere disse, at de hyppigst anvendte Konserveringsmidler af denne Art ere Borsyre eller Præparater heraf samt Salicylsyre, og at den forsatte Nydelse af Fødemidler, til hvis Konservering der enten er anvendt Borsyre i større Kvantiteter eller Salicylsyre, maa antages at medføre Fare for Konsumenternes Sundhed. Efter at Ministeriet, foranlediget heraf, havde forelagt det tgl. Sundhedskollegium Sagen til Betænkning, har samme udtalt, at Borsyre og Borsyrepræparater maa anses for at kunne faa en betænkkelig Indflydelse paa Helbredstilstanden, naar der ved Nydelsen af dermed præparerede Levnedsmidler i længere Tid i Organismen daglig indføres en Mængde af 1 Gram eller endog mindre af disse Stoffer, at Borsyre, anvendt som Tilfætning til Næringsmidler (Mælk) for smaa Børn, maa anses for at kunne blive farlig, selv om der

ifun er Spørgsmaal om en Tilfætning i forholdsvist smaa Kvantiteter, samt at Anvendelsen af Salicylsyre og Præparater deraf i samme Djiemed slet ikke burde tilstedes af Hensyn til disse Stoffers sundhedsfarlige Indflydelse.

Medens der vel i nogle lokale Sundhedsvedtægter, f. Eks. den under 15de Juni 1886 stadfæstede Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn § 31, findes Hjemmel for de paa gældende Sundhedskommissioner til — eventuelt ved Udstedelsen af almindeligt Forbud for vedkommende Kommunes Omraade — at stride ind over for Misbrug af den nævnte Art, maa Ministeriet formene, at det paa et Omraade som dette, bør tilstræbes at faa ensartede Regler bragt til Anvendelse for alle Kommuner, hvilket lettest vil kunne ske derigennem, at der tillægges Justitsministeriet Bemyndigelse til at udstede en hertil sigtende almindelig Anordning. Det maa, med Hensyn til den for Haanden værende Ordning, ogsaa erkendes, at være en Anomali, at Regler for, hvorvidt og i hvilket Omfang sundhedsfarlige Stoffer kunne tilfættes Vin og Spirituosa, kunne gives af Justitsministeriet ved Anordning, medens der med Hensyn til andre Næringsmidler ikke er tillagt Ministeriet nogen tilsvarende Beføjelse, en Anomali, der bliver saa meget mere fremtrædende, som Justitsministeriet i den i Medfør af Lov 1ste April 1894 § 5 udstedte Anordning af 17de f. M. § 1 har fundet sig foranlediget til at optage netop de foran fremhævede Stoffer, Borsyre og Salicylsyre, blandt de Stoffer, som det er forbudt at tilfætte de Produkter, der forhandles som Vin eller — jfr. Anordningens § 12 — som Cognat, Rom eller Arrak.

Med Bemærkning, at Ministeriet under Forudsætning af nærværende Lovforslags Vedtagelse, er fundet at udfærdige en til Anordningen af 17de April 1894 værende Anordning, gældende for de efter den 1ste Oktober 1897 følgende 3 Aar, tilføjes det sluttelig, at man har fundet det rettest i et Indstid i § 6 udtrykkelig at udtale, at den, der gør sig skyldig i Overtrædelse af de i Medfør af § 5 udstedte Anordninger, er undergivet Straffen efter § 6, 1ste Stykke.